

Πέρασε η ώρα, νύχτωσε,
μα ο Βόλφι δεν κοιμόταν –
δεν είχε πει στους φίλους του
πόσο πολύ φοβόταν.

Τα μάτια του έκλεισε σφιχτά,
να κρύψει προσπαθούσε
τον φόβο που ’χε στην καρδιά
και σαν τρελή χτυπούσε.

Οι κουκουβάγιες έκπληκτες
τον άκουσαν να λέει,
«Γρήγορ’, ανάψτε κάποιο φως!»
και φάνηκε να κλαίει.

